

31999R1257

L 160/80

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

26.6.1999

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1257/1999,**17. mai 1999,****Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽³⁾võttes arvesse regioonide komitee arvamust, ⁽⁴⁾võttes arvesse kontrollikoja arvamust ⁽⁵⁾

ning arvestades, et:

(1) ühise põllumajanduspoliitika muid rahastamisvahendeid peaks tõhustama ja täiendama ühise maaelu arengu poliitikaga, mis aitab kaasa selle poliitika asutamislepingu artikli 33 lõikes 1 sätestatud eesmärkide saavutamisele;

(2) vastavalt asutamislepingu artikli 33 lõike 2 punktile a tuleb ühise põllumajanduspoliitika kujundamisel ja selle kohaldamismeetodite väljatöötamisel arvesse võtta põllumajandustegevuse erilist olemust, mis tuleneb põllumajanduse sotsiaalsest struktuurist ning eri põllumajanduspiirkondade struktuurilistest ja looduslikest erinevustest;

(3) vastavalt asutamislepingu artiklile 159 tuleb ühenduse poliitika rakendamisel arvesse võtta artiklites 158 ja 160 sätestatud ühise majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse poliitika eesmärgid ning aidata kaasa nende saavutamisele; seepärast tuleks sellele poliitikale maaelu arengu meetmetega kaasa aidata arengus mahajäänud piirkondades (eesmärk 1) ning struktuurilisi raskusi kogevates piirkon-

dades (eesmärk 2), nagu on määratletud nõukogu 21. juuni 1999. aasta määruses (EÜ) nr 1260/1999, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta ⁽⁶⁾;

(4) põllumajandusstruktuuride parandamist toetavad meetmed võeti ühises põllumajanduspoliitikas kasutusele juba 1972. aastal; peaaegu kahe aastakümne jooksul on püütud põllumajanduslikku struktuuripoliitikat lülitada maapiirkondade laiemasse majanduslikku ja sotsiaalsesse konteksti; 1992. aasta poliitikareformis rõhutati põllumajandustootja kui suurima maakasutaja mõju keskkonnale;

(5) maaelu arengu poliitikat teostatakse praegu paljude keerukate rahastamisvahendite kaudu;

(6) järgmistel aastatel tuleb põllumajandust kohandada uute asjaoludega ning edasiste muudatustega, mis on seotud turu arengu, turupoliitika ja kaubanduseeskirjade, tarbijate nõudmistega ja eelistustega ning ühenduse edasise laiendamisega; peale põllumajandusturgude mõjutavad need muudatused ka maapiirkondade kohalikku majandust üldiselt; maaelu arengu poliitika eesmärgiks peaks olema taastada ja suurendada maapiirkondade konkurentsivõimet ning selle saavutamiseks aidata kaasa töökohtade säilitamisele ja loomisele nendes piirkondades;

(7) seda arengut tuleks soodustada ja toetada maaelu arengu olemasolevate rahastamisvahendite ümberkorraldamise ja lihtsustamisega;

⁽¹⁾ EÜT C 170, 4.6.1998, lk 7.⁽²⁾ Arvamus esitatud 6. mail 1999 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).⁽³⁾ EÜT C 407, 28.12.1998, lk 210.⁽⁴⁾ EÜT C 93, 6.4.1999, lk 1.⁽⁵⁾ EÜT C 401, 22.12.1998, lk 3.⁽⁶⁾ EÜT L 161, 26.6.1999, lk 1.

- (8) ümberkorraldamisel tuleks arvesse võtta olemasolevate rahastamisvahendite rakendamisel saadud kogemusi ning tugineda nendele rahastamisvahenditele, mida on kasutatud käesolevate esmatahtsate eesmärkide raames, et edendada maaelu arengut põllumajandusstruktuuride kohandamise kiirendamisega ühise põllumajanduspoliitika reformi raames ning hõlbustada maapiirkondade arengut ja struktuurilist kohandamist (eesmärgid 5a ja 5b), nagu on sätestatud nõukogu 24. juuni 1988. aasta määruses (EMÜ) nr 2052/88 struktuurifondide ülesannete ja tõhususe kohta ning nende tegevuse kooskõlastamise kohta teiste struktuurifondide ning Euroopa Investeerimispannga ja muude olemasolevate rahastamisvahendite tegevusega ⁽¹⁾ ja nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määruses (EMÜ) nr 4256/88, millega nähakse ette sätteid määruse (EMÜ) nr 2052/88 kohaldamiseks Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) arendusrahastu suhtes ⁽²⁾ ning mida on võetud kaasnevate meetmetena 1992. aasta ühise põllumajanduspoliitika reformis vastavalt nõukogu 30. juuni 1992. aasta määrusele (EMÜ) nr 2078/92 keskkonnakaitsenõuete ja piirkondade alalhoiuga kooskõlas olevate põllumajanduslike tootmisviiside kohta, ⁽³⁾ nõukogu 30. juuni 1992. aasta määrusele (EMÜ) nr 2079/92, millega seatakse sisse põllumajandustootjate ennetähtaegse vanaduspensionini ühenduse abikava, ⁽⁴⁾ ning nõukogu 30. juuni 1992. aasta määrusele (EMÜ) nr 2080/92 põllumajanduse metsastamismeetmetega seotud ühenduse abikava kohta ⁽⁵⁾;
- (9) maaelu reformitud arengupoliitika raamistik peaks hõlmama kõiki ühenduse maapiirkondi;
- (10) 1992. aasta ühise põllumajanduspoliitika reformi käigus võetud kolme kaasnevat meedet (põllumajanduse keskkonnapoliitika, ennetähtaegselt pensionile jäämine ja metsastamine) tuleks täiendada vähemsoodsamatele piirkondadele ja keskkonnaalaste kitsendustega piirkondadele ettenähtud toetuskavaga;
- (11) teised maaelu arendusmeetmed peaksid kuuluma eesmärgi 1 piirkondade integreeritud piirkondlikesse arenguprogrammidesse ning võivad kuuluda eesmärgi 2 piirkondade programmidesse;
- (12) maapiirkondades peaksid maaelu arengu meetmed tõhustama ja täiendama turupoliitikat;
- (13) EAGGF maaelu arendustoetus peaks põhinema ühtsel õiguslikul raamistikul, milles on kindlaks määratud abisaamiseks kõlblikud meetmed, nende eesmärgid ning abikõlblikkuskriteeriumid;
- (14) ühenduse maapiirkondade mitmekesisuse tõttu peaks maaelu arengu poliitikas järgima subsidiaarsuse põhimõtet; seepärast peab see olema võimalikult detsentraliseeritud ning rõhutama osalust ja altpoolt tulevaid algatusi; seepärast tuleks maaelu arendustoetuste suhtes kohaldatavate kõlblikkuskriteeriumide puhul piirduda sellega, mida on vaja maaelu arengu poliitika eesmärkide saavutamiseks;
- (15) järjepidevuse tagamiseks teiste ühise põllumajanduspoliitika rahastamisvahenditega ja muu ühise poliitikaga tuleb ühenduse tasandil kehtestada toetuse andmise põhikriteeriumid; eelkõige tuleks vältida maaelu arengu meetmetest tulenevat põhjendamatu konkurentsi moonutamist;
- (16) paindlikkuse tagamiseks ja õigusaktide lihtsustamiseks peaks nõukogu andma komisjonile kõik vajalikud rakendamisevolitused kooskõlas asutamislepingu artikli 202 kolmanda taandega;
- (17) ühenduse põllumajandusstruktuuri iseloomustab suur hulk selliseid põllumajandusettevõtteid, millel puuduvad põllumajandustootjatele ja nende perekonnaliikmetele rahuldavat sissetulekut ja elutingimusi tagavad struktuuritingimused;
- (18) ühenduse investeringutoetuse eesmärk on põllumajandusettevõtete ajakohastamine ja nende elujõulisemaks muutmine;
- (19) investeringutoetuste andmise suhtes kohaldatavaid ühenduse tingimusi tuleks lihtsustada võrreldes kehtivate tingimustega, mis on sätestatud nõukogu 20. mai 1997. aasta määruses (EÜ) nr 950/97 põllumajandusstruktuuri tõhustamise kohta ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ EÜT L 185, 15.7.1988, lk 9. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 3193/94 (EÜT L 337, 24.12.1994, lk 11).

⁽²⁾ EÜT L 374, 31.12.1988, lk 25. Määrust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2085/93 (EÜT L 193, 31.7.1993, lk 44).

⁽³⁾ EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2272/95 (EÜT L 288, 1.12.1995, lk 35). Määrust on parandatud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1962/96 (EÜT L 259, 12.10.1996, lk 7).

⁽⁴⁾ EÜT L 215, 30.7.1992, lk 91. Määrust on muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2773/95 (EÜT L 288, 1.12.1995, lk 37).

⁽⁵⁾ EÜT L 215, 30.7.1992, lk 96. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 231/96 (EÜT L 30, 8.2.1996, lk 33).

⁽⁶⁾ EÜT L 142, 2.6.1997, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 2331/98 (EÜT L 291, 30.10.1998, lk 10).

- (20) noortele põllumajandustootjatele antavad erisoodustused võivad hõlbustada lisaks põllumajandusettevõtete sisseadmisele ka nende hilisemat struktuurilist kohandamist;
- (21) põllumajanduse arenemine ja spetsialiseerumine nõuab põllumajanduse ja metsamajandusega tegeleva rahvastiku vajalikul tasemel üldist, tehnilist ja majanduslikku väljaõpet eelkõige seoses juhtimise, tootmise ja turustamise uute suundadega;
- (22) eelkõige tuleb teha jõupingutusi selleks, et põllumajandustootjad saaksid keskkonnakaitsega kooskõlas olevate põllumajanduslike tootmismeetodite alast koolitust ja informatsiooni;
- (23) põllumajandusettevõtete elujõulisemaks muutmise eesmärgil tuleks soodustada põllumajandustootjate ennetähtaegset pensionile jäämist, võttes arvesse määruse (EMÜ) nr 2079/92 rakendamisel saadud kogemusi;
- (24) vähemsoodsamatele piirkondadele antav toetus peaks soodustama põllumajandusmaa jätkuvat kasutamist, paikkonna säilitamist ning säästva põllumajandustootmise viljelemist ja edendamist;
- (25) vähemsoodsamad piirkonnad tuleks liigitada ühiste kriteeriumide alusel;
- (26) ühenduse tasandil ei ole vaja vähemsoodsamaid piirkondi enam täiendavalt liigitada;
- (27) tuleks ette näha hüvitiste maksmise tingimused, et tagada toetuskava tõhusus ja selle eesmärkide saavutamise;
- (28) põllumajandusliku kasutuse piirangute puhul võib keskkonnanalaste kitsendustega piirkondades osutada vajalikuks anda põllumajandustootjatele toetust nendest piirangutest tulenevate probleemide lahendamiseks;
- (29) maapiirkondade säästva arengu toetamiseks ning ühiskonna kasvava keskkonnateenuste nõudluse rahuldamiseks tuleks järgnevatel aastatel omistada olulist tähendust põllumajanduse keskkonnainstrumentidele;
- (30) käesoleval ajal määruse (EMÜ) nr 2078/92 alusel antavat põllumajanduse keskkonnatoetust tuleks jätkata keskkonnakaitse sihtmeetmete puhul, võttes arvesse selle toetuskava rakendamisel saadud kogemusi, mida on üksikasjalikult kirjeldatud määruse (EMÜ) nr 2078/92 artikli 10 lõike 2 alusel esitatud komisjoni aruandes;
- (31) põllumajanduse keskkonna toetuskavaga peaks jätkuvalt julgustama põllumajandustootjaid teenima ühiskonda tervikuna, juurutades või kasutades selliseid põllumajanduslikke tootmisviise, mis on kooskõlas kasvava vajadusega kaitsta ja parendada keskkonda, loodusvarasid, pinnast ja geneetilist mitmekesisust ning säilitada maastikku ja paikkonda;
- (32) põllumajandussaaduste töötlemise ja turustamise edendamist tuleks soodustada, toetades sellesse valdkonda tehtavaid investeeringuid;
- (33) selline toetus võib suurel määral tugineda juba kehtivatele tingimustele, mis on sätestatud nõukogu 20. mai 1997. aasta määruses (EÜ) nr 951/97 põllumajandussaaduste töötlemis- ja turustamistingimuste parandamise kohta; (1)
- (34) tuleks tagada selliste investeeringute tasuvus ja see, et põllumajandustootjad saavad osa võetud meetmete majanduslikust kasust;
- (35) metsamajandus on maaelu arengu lahutamatu osa ning seepärast peaks maaelu arengu toetuskava hõlmama ka metsamajandusmeetmeid, kuid metsamajandusele antav toetus ei tohiks moonutada konkurentsi ega avaldada mõju turgudele;

(1) EÜT L 142, 2.6.1997, lk 22.

- (36) metsamajandusmeetmed tuleks vastu võtta ühenduse ja liikmesriikide rahvusvahelisi kohustusi silmas pidades ning liikmesriikide metsamajanduskavade alusel; nende meetmete puhul tuleks arvesse võtta ka kliimamuutustest tulenevaid eriprobleeme;
- (37) metsamajandusmeetmed peaksid põhinema nendel meetmetel, mida on võetud olemasolevate kavade raames, mis on sätestatud nõukogu 29. mai 1989. aasta määrusega (EMÜ) nr 1610/89, millega nähakse ette sätteid määruse (EMÜ) nr 4256/88 rakendamiseks seoses ühenduse maapiirkondade metsaalade arendamise ja optimaalse kasutamise kavaga, ⁽¹⁾ ning nõukogu 29. märtsi 1990. aasta määrusega (EMÜ) nr 867/90 metsamajandussaaduste töötlemis- ja turustamistingimuste parandamise kohta ⁽²⁾;
- (38) põllumajandusmaa metsastamine on eriti oluline maakasutuse ja keskkonnakaitse seisukohalt ning see aitab suurendada teatavate metsamajandussaaduste varusid ühenduses; seepärast tuleks määrusega (EMÜ) nr 2080/92 ettenähtud olemasolevat metsastamistoetust jätkata, võttes arvesse selle toetuskava rakendamisel saadud kogemusi, mida on üksikasjalikult kirjeldatud selle määruse artikli 8 lõike 3 alusel esitatud komisjoni aruandes;
- (39) tuleks toetada metsa ökoloogilise tasakaalu säilitamist ja parandamist teatavates piirkondades;
- (40) tuleks toetada muid põllumajanduse ja selle ümberkorraldamisega seotud meetmeid; meetmeloetelu tuleks määratleda saadud kogemuste alusel ning võttes arvesse vajadust arendada maaelu põllumajandusväliste tegevuste ja teenuste osas, et takistada majanduslikku ja sotsiaalset taandarengut ning maapiirkondade rahvaarvu vähenemist; tuleks toetada meetmeid, mida võetakse meeste ja naiste ebavõrdsuse kaotamiseks ning nende võrdõiguslikkuse edendamiseks;
- (41) tarbijate nõudlus mahepõllumundustoodete ja -toiduainete järele suureneb pidevalt; selle tulemusel on tekkimas uus põllumajandustooteturg; mahepõllumajandus muudab põllumajandust säästvamaks ning aitab sellega kaasa käesoleva määruse üldeesmärkide saavutamisele; konkreetsed maaelu arengu toetusmeetmed võivad olla seotud mahepõllumundustoodete tootmise, töötlemise ja turustamisega;
- (42) ühenduse toetuse saamiseks kõlblikud maaelu arengu meetmed peavad vastama ühenduse õigusaktidele ning olema järjepidevad ühenduse muu poliitika ning muude ühise põllumajanduspoliitika vahendite suhtes;
- (43) käesoleva määruse raames ei tohiks toetust anda nendele meetmetele, mis võivad abi saada muudelt ühise põllumajanduspoliitika vahenditelt, eelkõige sellistele meetmetele, mis kuuluvad ühise turukorralduse toetuskavade reguleerimisalasse, välja arvatud objektiivselt põhjendatud juhtudel;
- (44) kuna tootjate rühmad ja nende ühendused saavad abi juba mitme ühise turukorralduse raames, ei peeta vajalikuks anda tootjate rühmadele eritoetust maaelu arengu raamistikus; seepärast tuleks lõpetada toetuskava, mis on vastu võetud nõukogu 20. mai 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 952/97 tootjate rühmade ja ühenduste kohta; ⁽³⁾
- (45) kaasnevatele meetmetele ja teistele väljaspool eesmärgi 1 piirkondi võetavatele maaelu arengu meetmetele antavat ühenduse toetust peaks rahastama EAGGF tagatisrahastu; määruses (EÜ) nr 1260/1999 sätestatud rahastamist käsitlevaid eeskirju on asjakohaselt kohandatud;
- (46) eesmärgi 1 piirkondades võetavatele maaelu arengu meetmetele antavat ühenduse toetust peaks jätkuvalt rahastama EAGGF tagatisrahastu, välja arvatud kolm olemasolevat kaasnevat meetet ning vähemsoodsamatele piirkondadele ja keskkonnaalaste kitsendustega piirkondadele antav toetus;

⁽¹⁾ EÜT L 165, 15.6.1989, lk 3.

⁽²⁾ EÜT L 91, 6.4.1990, lk 7.

⁽³⁾ EÜT L 142, 2.6.1997, lk 30.

- (47) eesmärkide 1 ja 2 programmitööga hõlmatud maaelu arengu meetmetele antava toetuse ning eelkõige nende meetmete integreeritud programmitöö suhtes tuleks kohaldada määrust (EÜ) nr 1260/1999; rahastamist käsitlevates eeskirjades tuleks siiski arvesse võtta eesmärgi 2 piirkondade meetmete rahastamine tagatirahastu poolt;
- (48) eesmärkide 1 või 2 programmitööga hõlmatud maaelu arengu meetmed peaksid kuuluma maaelu arengu programmitöösse vastavalt erieeskirjadele; sellistele meetmetele antava abi määrasid tuleks diferentseerida vastavalt määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 29 lõikes 1 sätestatud üldpõhimõtetele, võttes asjakohaselt arvesse majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse nõuet; sellest tulenevalt tuleks diferentseerida eesmärgi 1 ja 2 piirkondadele ning muudele piirkondadele antavat abi; käesolevas määruses sätestatud määrad on ühenduse abi ülemmääraks;
- (49) lisaks maaelu arenguprogrammidele peaks komisjonil olenemata määruse (EÜ) nr 1260/1999 artiklites 19 ja 20 sätestatud maaelu arengualgatustest olema õigus omal algatusel ette näha maaelu arengu uuringud;
- (50) maaelu arengutoetuse järelevalveks ja hindamiseks tuleks kehtestada asjakohased eeskirjad, kasutades viidetenähtena määratletud näitajaid, mis lepatakse kokku ja määratakse kindlaks enne programmi rakendamist;
- (51) liikmesriigid peaksid maaelu arengu meetmeid toetama ka ilma ühenduse kaasrahastamiseta; sellise abi märkimisväärset majanduslikku mõju silmas pidades ning selleks, et tagada abi vastavus ühenduse toetuseks kõlblike meetmetega ja menetlusi lihtsustada, tuleks kehtestada riigiabi käsitlevad erieeskirjad;
- (52) peaks olema võimalik vastu võtta üleminekueeskirjad, et hõlbustada üleminekut olemasolevatelt toetuskavadelt uutele maaelu arengu toetuskavadele;
- (53) käesoleva määrusega ettenähtud uus toetuskava vahetab välja olemasolevad toetuskavad, mis tuleks seepärast kehtetuks tunnistada; seetõttu tuleb kehtetuks tunnistada ka olemasolevates toetuskavades äärepoolseimate piirkondade ja Egeuse mere saarte suhtes kehtestatud erandid; nende piirkondade erivajadusi arvestavad, piisavalt paindlikud ning muudatusi ja erandeid lubavad uued eeskirjad kehtestatakse pärast seda, kui maaelu arengu meetmed on välja töötatud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

REGULEERIMISALA JA EESMÄRGID

Artikkel 1

1. Käesoleva määrusega luuakse ühenduse abi raamprogramm maaelu säästvaks arenguks.

2. Maaelu arengu meetmed tõhustavad ja täiendavad muid ühise põllumajanduspoliitika vahendeid ja aitavad sel viisil kaasa asutamislepingu artiklis 33 sätestatud eesmärkide saavutamisele.

3. Maaelu arengu meetmed:

— tuleb ühendada meetmetega, mille eesmärgiks on edendada arengus mahajäänud piirkondade arengut ja struktuurilist kohandamist (eesmärk 1), ja

— peavad tõhustama meetmeid, mille eesmärgiks on toetada struktuurilisi raskusi kogevate piirkondade majanduslikku ja sotsiaalset ümberkorraldamist (eesmärk 2)

asjaomastes piirkondades, võttes arvesse ühenduse toetusele asutamislepingu artiklites 158 ja 160 ning määruses (EÜ) nr 1260/1999 nende eesmärkide osas seatud konkreetseid sihte ning järgides käesolevas määruses sätestatud tingimusi.

Artikkel 2

Maaelu arengu toetus, mis on seotud põllumajanduse ja selle ümberkorraldamisega, võib hõlmata järgmist:

- põllumajandusettevõtete struktuuride ning põllumajandus- toodete töötlemise ja turustamise struktuuride parandamine,
- põllumajandusliku tootmispotentsiaali ümberkorraldamine, uue tehnoloogia kasutuselevõtt ning tootekvaliteedi paran- damine,
- mittetoidukauba tootmise edendamine,
- metsamajanduse säästev areng,
- tegevuse mitmekesistamine täiendavate või alternatiivsete tegevuste leidmiseks,

- elujõulise sotsiaalse struktuuri säilitamine ja tugevdamine maapiirkondades,
- majandustegevuse arendamine ning töökohtade säilitamine ja loomine olemasoleva loomuliku potentsiaali paremaks kasutamiseks,
- elu- ja töötingimuste parandamine,
- vähese sisendiga põllumajandustootmise viljelemine ja eden- damine,
- keskkonnasõbraliku ja säästva põllumajanduse säilitamine ja edendamine keskkonnanõudeid silmas pidades,
- meeste ja naiste ebavõrdsuse kaotamine ja nende võrdõigus- likkuse edendamine, eelkõige naiste poolt algatatavate ja teostatavate projektide toetamise kaudu.

Artikkel 3

Toetust antakse II jaotises määratletud maaelu arengu meetme- tele selles jaotises sätestatud tingimustel.

II JAOTIS

MAAELU ARENGU MEETMED

I PEATÜKK

INVESTEERINGUD PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETESSE

Artikkel 4

Põllumajandusettevõtetesse tehtavate investeeringute toetused aitavad kaasa põllumajanduslike tulude suurendamisele ning elu-, töö- ja tootmistingimuste parandamisele.

Selliste investeeringutega püütakse saavutada ühte või mitut järgmistest eemärkidest:

- tootmiskulude vähendamine,

- tootmise parandamine ja ümberkorraldamine,
- kvaliteedi parandamine,
- looduskeskkonna säilitamine ja parandamine ning hügieeni- tingimuste ja loomade heaolu standardite parandamine,
- põllumajandusettevõtte tegevuse mitmekesistamine.

Artikkel 5

Investeeringutoetust antakse põllumajandusettevõtetele:

- mille majanduslikku elujõulisust saab tõestada,

- mis täidavad keskkonna-, hügieenitingimuste ja loomade heaolu standarditega seotud miinimumnõudeid, ja
- kus põllumajandustootjal on piisavad kutseoskused ja pädevus.

Artikkel 6

Toetust ei anta investeeringuteks, mille eesmärgiks on suurendada sellist toodangut, millel puudub normaalne turuväljund.

Artikkel 7

Liikmesriigid kehtestavad abikõlblike koguinvesteeringute piirangud.

Toetuse kogusumma protsendina abikõlblike investeeringute summast võib olla kuni 40 % ning vähemsoodsamates piirkondades kuni 50 %. Kui investeeringuid teevad II peatükis osutatud noored põllumajandustootjad, võib toetuse ülempiiriks olla 45 % ning vähemsoodsamates piirkondades 55 %.

II PEATÜKK

STARDITOETUS NOORTELE PÕLLUMAJANDUSTOOTJATELE

Artikkel 8

1. Starditoetust antakse noortele põllumajandustootjatele tegevuse alustamise hõlbustamiseks järgmistel tingimustel:

- tootja on alla 40aastane,
- tootjal on piisavad kutseoskused ja pädevus,
- tootja seab põllumajandusettevõtet sisse esmakordselt,
- põllumajandusettevõtte osas:
 - i) saab tõestada selle majanduslikku elujõulisust, ja
 - ii) on täidetud keskkonna-, hügieenitingimuste ja loomade heaolu standarditega seotud miinimumnõuded,

ja

- põllumajandustootja on põllumajandusettevõtte juht.

Eritingimusi võib kohaldada olukorras, kus noor põllumajandustootja ei ole ettevõtte ainuke juht. Need tingimused peavad olema võrdsed tingimustega, mida nõutakse tegevuse alustamisel noorelt põllumajandustootjalt, kes on ettevõtte ainus juht.

2. Starditoetus võib sisaldada:

- ühekordset lisatasu lisa täpsustatud maksimaalse abikõbliliku summa ulatuses,
- intressitoetust laenudele, mis on võetud tegevuse alustamisega kaasnevate kulude katteks; intressitoetuse kapitaliseeritud väärtus ei tohi ületada ühekordse lisatasu väärtust.

III PEATÜKK

VÄLJAÕPE

Artikkel 9

Kutseõppetoetus aitab parandada põllumajandustootjate ning põllumajanduse ja metsamajandusega tegelevate isikute kutseoskusi ja pädevust ning nende tegevuse ümberkorraldamist.

Väljaõppe eesmärgiks on eelkõige:

- valmistada põllumajandustootjaid ette tootmise kvaliteetseks ümberkorraldamiseks, maastiku säilitamise ja parandamise, keskkonnakaitse, hügieenitingimuste ja loomade heaolu standarditega kokkusobivate tootmisviiside kohaldamiseks ning kutseoskuste omandamiseks, mida on vaja majanduslikult elujõulise põllumajandusettevõtte juhtimiseks, ja
- valmistada metsa valdajaid ja metsamajandusega tegelevaid isikuid ette metsa majanduslikke, ökoloogilisi ja sotsiaalseid ülesandeid parandavate metsamajandusmeetodite kohaldamiseks.

IV PEATÜKK

ENNETÄHTAEGSELT PENSIONILE JÄÄMINE

Artikkel 10

1. Toetus põllumajandustootjate ennetähtaegselt pensionile jäämisele aitab saavutada järgmisi eesmärke:

- sissetuleku tagamine vanematele põllumajandustootjatele, kes on otsustanud põllumajandustegevuse lõpetada,
- vanemate põllumajandustootjate asendamine selliste isikutega, kes suudavad vajaduse korral tõsta allesjääva põllumajandusettevõtte majanduslikku elujõulisust,
- põllumajandusmaa kasutamine muul kui põllumajanduslikul otstarbel, kui selle kasutamine põllumajanduses ei taga rahuldavat majanduslikku elujõulisust.

2. Ennetähtaegselt pensionile jäämise toetus võib hõlmata meetmeid põllumajandustootjatele sissetuleku tagamiseks.

Artikkel 11

1. Põllumajandusettevõtte üleandja:

- loobub lõplikult igasugusest põllumajanduslikust tulundustegevusest; ta võib siiski jätkata mittetulunduslikku põllumajandustegevust ning hoonete kasutamist,
- peab üleandmise ajal olema vähemalt 55aastane, kuid mitte pensionieas,
- peab enne üleandmist olema põllumajandusega tegeleenud vähemalt kümme aastat.

2. Põllumajandusettevõtte ülevõtja:

- võtab üleandjalt üle põllumajandusettevõtte juhi ülesanded või osaliselt või täielikult kasutusele tema poolt loovutatud maa. Ülevõtja ettevõtte majanduslik elujõulisus peab teatavaks tähtjaks paranema vastavalt tingimustele, mis määra-

takse kindlaks piirkonna ja tootmisliigi alusel, võttes eelkõige arvesse ülevõtja kutseoskusi ja pädevust ning pindala ja töömahtu või sissetulekut,

- peab olema piisavate kutseoskuste ja pädevusega,
- kohustub ettevõttes põllumajandusega tegelema vähemalt viis aastat.

3. Põllumajandustöötaja:

- loobub lõplikult igasugusest põllumajandustegevusest,
- peab olema vähemalt 55aastane, kuid mitte pensionieas,
- peab olema viimase viie aasta jooksul vähemalt poole töötaja ulatuses töötanud põllumajanduses abistava pereliikme või põllumajandustöötajana,
- peab olema töötanud üleandja ennetähtaegselt pensionile jäämisele eelneva nelja aasta vältel tema põllumajandusettevõttes vähemalt kaks täistööaastat,

- peab omama sotsiaalkindlustust.

4. Mittepõllumajanduslik ülevõtja võib olla mis tahes isik või organ, kes võtab üle loovutatud maa selle kasutamiseks muul kui põllumajanduslikul otstarbel, nagu näiteks metsamajanduseks või looduskaitsealade rajamiseks viisil, mis on kooskõlas keskkonna ja paikkonna kvaliteedi kaitse ja parandamisega.

5. Käesolevas artiklis sätestatud tingimusi kohaldatakse kogu selle aja jooksul, mil üleandjale makstakse ennetähtaegselt pensionile jäämise toetust.

Artikkel 12

1. Ühenduse toetuse saamiseks kõlblikud ülemmäärad on sätestatud lisan.

2. Ennetähtaegselt pensionile jäämise toetuse kestus ei tohi üleandja puhul ületada 15 aastat ning põllumajandustöötaja puhul 10 aastat. Toetust ei maksta pärast üleandja 75. sünnipäeva ning pärast töötaja pensioniikka jõudmist.

Kui üleandja puhul maksab tavapäraselt vanaduspensionile liikmesriik, määratakse ennetähtaegselt pensionile jäämise toetus sellele lisaks, võttes arvesse riikliku vanaduspensionile määra.

— kohustuvad tegelema põllumajandusega vähemsoodsamas piirkonnas vähemalt viis aastat alates esimese hüvitise maksmisest, ja

— kasutavad tavapäraselt head põllumajandustava, eelkõige säästvat põllumajanduslikku tootmist, mis on kooskõlas keskkonna kaitsmise ja paikkonna säilitamise vajadusega.

V PEATÜKK

VÄHEMSOODSAMAD PIIRKONNAD JA KESKKONNAALASTE KITSENDUSTEGA PIIRKONNAD

Artikkel 13

Vähemsoodsamate piirkondade ja keskkonnaalaste kitsendustega piirkondade toetus aitab saavutada järgmisi eesmärgi:

a) Looduslikult vähemsoodsamates piirkondades makstav hüvitis, et:

- tagada põllumajandusmaa jätkuv kasutamine ning aidata selle kaudu kaasa elujõulise maarahvastiku säilimisele,
- säilitada paikkonda,
- viljeleda ja edendada säästvat põllumajandustootmist, mille puhul võetakse eelkõige arvesse keskkonnakaitse nõudeid.

b) Keskkonnaalaste kitsendustega piirkondades makstav hüvitis, et:

- tagada keskkonnakaitse nõuete täitmine ja kaitsta põllumajandust keskkonnaalaste kitsendustega piirkondades.

Artikkel 14

1. Vähemsoodsamate piirkondade põllumajandustootjatele võib toetusena maksta hüvitist.

2. Hüvitist makstakse põllumajandusmaa hektari kohta põllumajandustootjatele, kes:

- kasutavad minimaalse pindalaga maad, mis tuleb kindlaks määrata,

3. Kui tootja veisekarja kuuluvast loomast leitakse direktiiviga 96/22/EÜ⁽¹⁾ keelatud ainete jääke või selle direktiiviga lubatud, kuid ebaseaduslikult kasutatud ainete jääke vastavalt nõukogu direktiivi 96/23/EÜ⁽²⁾ asjakohastele sätetele või kui tootja põllumajandusettevõttest leitakse keelatud aineid või tooteid või direktiiviga 96/22/EÜ lubatud, kuid ebaseaduslikult tootja valduses hoitavaid aineid või tooteid mis tahes kujul, ei maksta tootjale hüvitist selle kalendriaasta eest, mil need leiti.

Korduvate rikkumiste korral võib põllumajandustootja olenevalt rikkumise raskusest abikavadest välja arvata kuni viieks aastaks alates sellest aastast, mil korduv rikkumine avastati.

Kui loomade omanik või valdaja takistab kontrolli ja vajalike proovide võtmist siseriikliku jäägiseire kava rakendamisel või direktiiviga 96/23/EÜ ettenähtud uuringute ja kontrolli läbiviimist, kohaldatakse esimeses lõigus sätestatud sanktsioone.

Artikkel 15

1. Hüvitiste suurus määratakse nii, et see:

- oleks olemasolevate ebasoodsate tingimuste korvamiseks piisav, ja

— võimaldaks vältida liigsete hüvitiste maksmist.

2. Hüvitised tuleb asjakohaselt diferentseerida, võttes arvesse:

- iga piirkonna olukorda ja arengueesmärgi,

— põllumajandust mõjutavate püsivate ebasoodsate looduslike tingimuste raskust,

⁽¹⁾ EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3.

⁽²⁾ EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10.

— erilisi keskkonnaprobleeme, mida tuleb vajaduse korral lahendada,

— tootmisliiki ning vajaduse korral ka põllumajandusettevõtte majanduslikku struktuuri.

3. Hüvitiste suurus määratakse kindlaks lisas sätestatud alam- ja ülemmäärade vahemikus.

Ülemmäärast suuremat hüvitist võib maksta tingimusel, et kõigi asjaomase programmitöö tasandil antavate hüvitiste keskmine summa ei ületa kõnesolevat ülemmäära. Objektivsete asjaoludega nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid esitada keskmise summa arvutamiseks mitme piirkondliku programmi kombinatsiooni.

Artikkel 16

1. Põllumajandustootjatele võib maksta hüvitist tehtud kulutuste ja saamatajäänud tulu eest, mida on põhjustanud ühenduse keskkonnakaitse-eeskirjadest tulenevate põllumajandusliku kasutuse piirangute kehtestamine keskkonnavalaste kitsendustega piirkondades, kui need hüvitised on vajalikud nendest eeskirjadest tulenevate eriprobleemide lahendamiseks.

2. Hüvitiste suurus määratakse nii, et see võimaldaks vältida liigsete hüvitiste maksmist; see on eelkõige vajalik vähemsoodsamatele piirkondadele tehtavate maksete puhul.

3. Ühenduse toetuse saamiseks kõlblikud ülemmäärad on sätestatud lisas.

Artikkel 17

Vähemsoodsamad piirkonnad hõlmavad:

— mägipiirkondi (artikkel 18),

— muid vähemsoodsamaid piirkondi (artikkel 19), ja

— piirkondi, mida mõjutavad erilised ebasoodsad looduslikud tingimused (artikkel 20).

Artikkel 18

1. Mägipiirkonnad on piirkonnad, kus maakasutusvõimalused on märkimisväärselt piiratud ja selle kasutamiskulud märgatavalt kasvanud järgmistel põhjustel:

— eriti rasked kõrgusest tingitud ilmastikutingimused, mille tagajärjel kasvuperiood oluliselt lüheneb,

— madalamal kõrgusel ei ole suuremal osal kõnesolevast alast kõrgete nõlvade tõttu võimalik kasutada masinaid või see nõuab väga kalleid eriseadmeid,

— kahe nimetatud teguri kombinatsioon, kui igast üksikust asjaolust eraldi tulenevad ebasoodsad tingimused ei ole nii rasked, kuid nende koosmõju põhjustab samaväärsed ebasoodsad tingimused.

2. Mägipiirkondadena käsitatakse ka 62. laiuskraadist põhja pool paiknevaid piirkondi ning nendega külgnevaid alasid.

Artikkel 19

Vähemsoodsamad piirkonnad, mida ähvardab maa kasutamata jätmise või kus paikkonna säilitamine on vajalik, on looduslike tootmistingimuste seisukohalt homogeensed põllumajanduspiirkonnad, millel on järgmised tunnused:

— madala tootlikkusega ja raskesti haritav maa, mille piiratud tootmispotentsiaali on võimalik suurendada ainult ülemääraste kulutustega ning mis sobib peamiselt ekstensiivseks loomakasvatuseks,

— looduskeskkonna madala tootlikkuse tulemusena on tootmine põllumajanduse majandusliku suutlikkuse põhinäitajate poolest keskmisest märgatavalt madalam,

— peamiselt põllumajandusest sõltuv väikesearvuline või kahanev elanikkond, mille kiirenev vähenemine ohustaks kõnealuse piirkonna elujõulisust ning edasist asustatust.

Artikkel 20

Vähemsoodsamate piirkondade hulka võivad kuuluda ka teised piirkonnad, mida mõjutavad erilised ebasoodsad looduslikud tingimused ja kus põllumajandus peab vastavalt vajadusele ning teatavatel tingimustel jätkuma, et kaitsta ja parandada keskkonda, säilitada paikkonda ja nimetatud piirkonna turismipotentsiaali või kaitsta rannikut.

Artikkel 21

Artiklites 16 ja 20 osutatud piirkondade kogupindala ei tohi ületada 10 % asjaomase liikmesriigi pindalast.

VI PEATÜKK

PÕLLUMAJANDUSE KESKKONNAPOLIITIKA

Artikkel 22

Keskkonna kaitsmiseks ja paikkonna säilitamiseks kavandatud põllumajanduslike tootmismeetodite (põllumajanduse keskkonnapoliitika) toetus soodustab ühenduse põllumajandus- ja keskkonnapoliitiliste eesmärkide saavutamist.

Selline toetus edendab:

- põllumajandusmaa kasutamiseviise, mis on kooskõlas keskkonna, maastiku ja selle iseloomulike vormide, loodusvarade, pinnase ja geneetilise mitmekesisuse kaitse ning parendamisega,
- keskkonnasõbraliku põllumajanduse laiendamist ning ekstensiivset karjamajandust,
- põllumajanduses kasutatavate suure loodusliku väärtusega ohustatud kultuurmaastike säilitamist,
- põllumajandusmaa maastiku ja ajalooliste iseloomulike vormide säilitamist,
- keskkonnaplaneerimise kasutamist põllumajanduses.

Artikkel 23

1. Toetust antakse põllumajandustootjatele, kes võtavad põllumajanduse keskkonnapoliitikaga seotud kohustusi vähemalt viieks aastaks. Vajaduse korral võib teatavate kohustuste puhul nende keskkonnamõju silmas pidades määrata pikema perioodi.

2. Põllumajanduse keskkonnapoliitikaga seotud kohustused on hea põllumajandustava rakendamisest ulatuslikumad.

Nendega nähakse ette teenused, mida ei pakuta teiste toetusmeetmete, näiteks turustamistoetuste või hüvitistega.

Artikkel 24

1. Põllumajanduse keskkonnapoliitikaga seotud kohustustega seotud toetust antakse igal aastal ning see arvutatakse järgmiste näitajate alusel:

- saamata jäänud tulu,
- kohustusest tulenevad lisakulud, ja
- ajendi pakkumise vajadus.

Iga-aastase toetuse arvutamisel võib arvesse võtta ka kohustuste täitmiseks vajalikke mittetasuvaid investeeringuid.

2. Ühenduse toetuse saamiseks kõlblikud aastased ülemmäärad on sätestatud lisan. Need määrad põhinevad sellel põllumajandusettevõtte piirkonnal, mille suhtes kehtivad põllumajanduse keskkonnapoliitikaga seotud kohustused.

VII PEATÜKK

PÕLLUMAJANDUSTOODETE TÖÖTLEMISE JA TURUSTAMISE PARANDAMINE

Artikkel 25

1. Investeeringutoetus hõlbustab põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise parandamist ja tõhustamist ning aitab sellega suurendada nende toodete konkurentsivõimet ja lisandväärtust.

2. Sellise toetusega püütakse saavutada ühte või mitut järgmistest eemärkidest:

- suunata tootmist vastavalt prognoositavatele turusuundumustele või soodustada põllumajandustoodete uute turusvõimaluste arengut,
- parandada või tõhustada turustamiskanaleid või töötlemismenetlusi,
- parandada toodete kujundust ja pakendit või soodustada kõrvaltoodete või jäätmete paremat kasutamist või kõrvaldamist,
- rakendada uut tehnoloogiat,
- soodustada uuenduslikke investeeringuid,
- parandada ja kontrollida kvaliteeti,
- parandada ja kontrollida sanitaarnõuete täitmist,
- kaitsta keskkonda.

Artikkel 26

1. Toetust antakse isikutele, kes vastutavad lõplikult sellisesse ettevõttesse tehtavate investeeringute finantseerimise eest:

- mille majanduslikku elujõulisust saab tõestada, ja
- mis täidavad keskkonna-, hügieenitingimuste ja loomade heaolu standarditega seotud miinimumnõudeid.

2. Investeeringud peavad parandama kõnealuse põllumajanduslike põhitoodete sektori olukorda. Investeeringud peavad tagama selliste põhitoodete tootjatele piisava osa saadavast majanduslikust kasust.

3. Asjaomaste toodete normaalse turuväljundi kohta tuleb esitada piisavalt tõendusmaterjali.

Artikkel 27

1. Investeeringud puudutavad asutamislepingu I lisaga hõlmatud toodete, välja arvatud kalatoodete töötlemist ja turustamist.

2. Investeeringud vastavad valikukriteeriumidele, millega määratakse kindlaks prioriteedid ja näidatakse ära investeeringuliigid, mille puhul toetust ei anta.

Artikkel 28

1. Toetust ei anta järgmistele investeeringuliikidele:

- investeeringud jaekaubanduse tasandil,
- investeeringud kolmandatest riikidest pärinevate toodete töötlemisse või turustamisse.

2. Toetuse kogusumma protsendina abikõlblike investeeringute summast võib olla kuni:

- a) 50 % eesmärgi 1 piirkondades;
- b) 40 % teistes piirkondades.

VIII PEATÜKK

METSAMAJANDUS

Artikkel 29

1. Metsamajandusele antav toetus aitab kaasa metsa majanduslike, ökoloogiliste ja sotsiaalsete ülesannete säilitamisele ja arendamisele maapiirkondades.

2. Sellise toetusega edendatakse eelkõige ühte või mitut järgmistest eemärkidest:

- metsa säästev majandamine ja metsamajanduse arendamine,
- metsaressursside säilitamine ja nende seisundi parandamine,
- metsamaade laiendamine.

3. Sellist toetust antakse ainult nende metsade ja piirkondade eest, mis kuuluvad eraomanikule või eraomanike ühendustele või vallale või valdade ühendustele. Seda piirangut ei kohaldata artikli 30 lõike 1 kuuendas taandes sätestatud meetmete suhtes.

4. Selline toetus aitab kaasa ühenduse ja liikmesriikide rahvusvaheliste kohustuste täitmisele. See põhineb siseriiklikel või piirkondlikel metsaprogrammidel või samaväärsetel vahenditel, mille puhul tuleb arvesse võtta Euroopa metsade kaitset käsitleval ministrite konverentsil võetud kohustusi.

5. Käesoleva määruse alusel kavandatavad meetmed, mida tuleb võtta sellistel aladel, mis on nõukogu 23. juuli 1992. aasta määruses (EMÜ) nr 2158/92 ühenduse metsade kaitse kohta tulekahjude eest⁽¹⁾ liigitatud suure või keskmise metsatulekahjuhuga aladeks, peavad olema kooskõlas liikmesriikide poolt määruse (EMÜ) nr 2158/92 alusel esitatud metsakaitseavadeega.

Artikkel 30

1. Metsamajandusele antaval toetusel on üks või mitu järgmist eesmärki:

- abikõlbmatu maa metsastamine artikli 31 alusel, tingimusel et istutamine toimub keskkonnasõbralikul viisil ja kohalikke olusid arvestades,
- investeeringud metsade majandusliku, ökoloogilise ja sotsiaalse väärtuse märkimisväärseks parandamiseks,
- investeeringud metsamajandussaaduste saagimise, töötlemise ja turustamise parandamiseks ja tõhustamiseks; investeeringud, mis on seotud puidu kasutamisega toorainena, piirduvad tööstusliku töötlemise eelsete tööprotsessidega,
- uute võimaluste loomine metsamajandussaaduste kasutamiseks ja turustamiseks,
- metsaomanike ühenduste asutamine, et aidata nende liikmetel oma metsa säästvamalt ja tõhusamalt majandada,

⁽¹⁾ EÜT L 217, 31.7.1992, lk 3. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 308/97 (EÜT L 51, 21.2.1997, lk 2).

— loodusõnnetuste ja tulekahjude poolt kahjustatud metsamajanduse tootmispotentsiaali taastamine ning asjakohaste vältimisabinõude kasutuselevõtmine.

2. Investeeringute suhtes kohaldatakse vajaduse korral I ja VII peatükis sätestatud eeskirju, välja arvatud artikli 7 teine lõik.

Artikkel 31

1. Põllumajandusmaa metsastamisele antakse toetust tingimusel, et istutamine toimub keskkonnasõbralikul viisil ja kohalikke olusid arvestades.

Istutamiskuludele lisaks võib selline toetus hõlmata ka:

- metsastatud hektarite kohta makstavaid iga-aastaseid lisatasusid, mis katavad metsastatud alade säilitamiskulud kuni viie aasta jooksul,
- hektarite kohta makstavaid iga-aastaseid lisatasusid, mis kuni 20 aasta jooksul katavad metsastamise tõttu saamata jäänud tulu põllumajandustootjatele või nende ühendustele või teistele eraõiguslikele isikutele, kes on asjaomast maad enne metsastamist harinud.

2. Kui põllumajandusmaa metsastamist korraldavad riigiasutused, katab toetus ainult istutamiskulusid.

3. Põllumajandusmaa metsastamistoetust ei anta:

- põllumajandustootjatele, kellele makstakse ennetähtaegselt pensionile jäämise toetust,
- jõulukuuskede istutamiseks.

Lühikese raieringiga kiirekasvuliste puuliikide puhul antakse metsastamistoetust ainult istutamiskulude katteks.

4. Saamata jäänud tulude katmiseks ettenähtud ühenduse aastaste lisatasude saamiseks kõlblikud ülemmäärad on sätestatud lisas.

Artikkel 32

1. Selleks et:

— säilitada ja parandada metsa ökoloogilist tasakaalu, kui sellel metsal on üldsuse huvidele vastav kaitsev ja ökoloogiline ülesanne ning selle hooldeks ja seisundi parandamiseks võetavate meetmete maksumus ületab metsamajandusest saadava tulu,

— säilitada tuletõkestusvõõndeid põllumajanduslike meetmete abil,

tehakse abisaajatele asjaomaste meetmete eest makseid tingimusel, et nende metsade kaitsev ja ökoloogiline väärtus tagatakse säästval viisil ning rakendatavad meetmed nähakse ette lepinguga, milles on täpsustatud ka nende maksumus.

2. Maksete suurus määratakse kindlaks lisas sätestatud alam- ja ülemmäärade vahemikus lepinguga eelnevalt ettenähtud ning rakendatud meetmete tegeliku maksumuse alusel.

IX PEATÜKK

MAAPIIRKONDADE KOHANDAMISE JA ARENGU EDENDAMINE

Artikkel 33

Toetust antakse põllumajanduse ja selle ümberkorraldamise ning maapiirkondades toimuva tegevusega seotud meetmetele, mis ei kuulu ühegi teise käesolevas jaotises nimetatud meetme reguleerimisalasse.

Sellised meetmed hõlmavad järgmisi valdkondi:

— maaparandus,

— ümberkruntimine,

— põllumajandusettevõtte asendus- ja juhtimisteenuste loomine,

— kvaliteetsete põllumajandustoodete turustamine,

— põhiteenuste osutamine maapiirkondade majandusele ja rahvastikule,

— külade renoveerimine ja arendamine ning maapiirkondade kultuuripärandi kaitsmine ja säilitamine,

— põllumajandustegevuse ja põllumajandusvaldkonnale lähedaste tegevuste mitmekesistamine täiendava tegevuse ja alternatiivse sissetuleku tagamiseks,

— põllumajanduslike veevarude majandamine,

— põllumajanduse arenguga seotud infrastruktuuri arendamine ja parandamine,

— turismi ja käsitööstuse edendamine,

— keskkonnakaitse seoses põllu- ja metsamajanduse, maastiku- kaitse ning loomade heaolutingimuste parandamisega,

— loodusõnnetuste poolt kahjustatud põllumajandusliku tootmispotentsiaali taastamine ning asjakohaste vältimisabinõude kasutuselevõtmine,

— uus finantskorraldus.

X PEATÜKK

RAKENDUSEESKIRJAD

Artikkel 34

Käesoleva jaotise rakendamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 50 lõikes 2 sätestatud korras.

Nendes eeskirjades määratletakse eelkõige:

— põllumajandusettevõtete investeeringutoetuse tingimused (artiklid 4–7), sealhulgas artikli 6 kohaldamisest tulenevad vajalikud piirangud,

— põllumajandusettevõtte majandusliku elujõulisuse parandamise tähtaeg ja tingimused ning ennetähtaegselt pensionile jäämisel loovutatud maa kasutustingimused (artikli 11 lõige 2),

- vähemsoodsamates piirkondades, sealhulgas põllumajandusmaa ühiskasutuse korral (artiklid 14 ja 15) ettenähtud hüvitiste ning keskkonnaalaste kitsendustega piirkondades (artikkel 16) ettenähtud kompensatsioonide maksmise ja arvutamise tingimused,
- põllumajanduse keskkonnapoliitikaga seotud kohustusi reguleerivad tingimused (artiklid 23 ja 24),
- põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise parandamiseks tehtavate investeeringute valikukriteeriumid (artikli 27 lõige 2),

- metsamajandusmeetmeid reguleerivad tingimused (VIII peatükk).

Komisjon võib sama korra kohaselt kehtestada erandi artikli 28 lõike 1 teisest taandest äärepoolseimates piirkondades, tingimusel, et töödeldud tooted on määratud kõnesoleva piirkonna turu jaoks.

III JAOTIS

ÜLDISED PÕHIMÕTTED, HALDUS- JA FINANTSSÄTTED

I PEATÜKK

Artikkel 36

ÜLDISED PÕHIMÕTTED

1. Artikli 35 lõikes 2 nimetatud maaelu arengu meetmetele antava toetuse suhtes:

I alapeatükk

- kohaldatakse eesmärgi 1 piirkondades määrust (EÜ) nr 1260/1999 käesolevas määruses sisalduvate erieeskirjadega täiendatud kujul,

EAGGF toetus

- kohaldatakse eesmärgi 2 piirkondades määrust (EÜ) nr 1260/1999 käesolevas määruses sisalduvate erieeskirjadega täiendatud kujul, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 35

1. Ühenduse toetust ennetähtaegselt pensionile jäämisele (artiklid 10–12), vähemsoodsamatele piirkondadele ja keskkonnaalaste kitsendustega piirkondadele (artiklid 13–21), põllumajanduse keskkonnapoliitikale (artiklid 22–24) ning metsastamisele (artikkel 31) rahastab kogu ühenduses EAGGF tagatisrahastu.

2. Ühenduse toetust teistele maaelu arengu meetmetele rahastab EAGGF:

- arendusrahastu eesmärgi 1 piirkondades,
- tagatisrahastu muudes kui eesmärgi 1 piirkondades.

3. Artikli 33 kuuendas, seitsmendas ja üheksandas taandes osutatud meetmeid rahastab eesmärkide 1 ja 2 piirkondades ning üleminekuetapis olevates piirkondades EAGGF, kui neid ei rahasta Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF).

2. EAGGF tagatisrahastu poolt rahastatavate maaelu arengu meetmete suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1258/1999⁽¹⁾ erieeskirju ning selle määruse rakendamiseks vastuvõetud sätteid, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti.

II alapeatükk

Vastavus ja järjepidevus

Artikkel 37

1. Maaelu arengu toetust antakse ainult ühenduse õigusaktidega kooskõlas olevatele meetmetele.

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

2. Sellised meetmed peavad olema kooskõlas ühenduse muu poliitikaga ning selle kohaselt võetavate meetmetega.

Ükski käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluv meede ei ole abikõlblik teiste ühenduse toetuskavade alusel, kui see on vastuolus käesolevas määruses sätestatud eritingimustega.

3. Lisaks sellele tuleb tagada järjepidevus teiste ühise põllumajanduspoliitika vahendite raames võetavate meetmete vahel ning eelkõige ühelt poolt maaelu arengu toetusmeetmete ning teiselt poolt ühise turukorralduse meetmete ja põllumajanduslike kvaliteedi- ja tervishoiumeetmete vahel ning samuti erinevate maaelu arengu toetusmeetmete vahel.

Sellest lähtuvalt ei anta käesoleva määrusel alusel toetust:

— meetmetele, mis kuuluvad ühise turukorralduse toetuskavade reguleerimisalasse, välja arvatud objektiivselt põhjendatud juhtudel, mida saab määratleda vastavalt artiklile 50,

— meetmetele, mida võetakse uurimistööde toetamiseks, põllumajandustoodete müügi edendamiseks ning loomahaiguste hävitamiseks.

4. Liikmesriigid võivad sätestada maaelu arenguks ettenähtud ühenduse toetuse saamisele täiendavaid või piiravaid tingimusi, mis peavad olema kooskõlas käesolevas määruses sätestatud eesmärkide ja nõuetega.

Artikkel 38

1. Samale meetmele ei tohi korraga toetust maksta käesoleva määruse ja ühenduse teise toetuskava alusel.

2. Käesoleva määruse alusel erinevatele meetmetele antavat toetust võib kombineerida ainult siis, kui need meetmed on järjepidevad ja omavahel vastavuses. Toetuse suurust võib vajaduse korral kohandada.

Artikkel 39

1. Liikmesriigid rakendavad kõiki vajalikke abinõusid, et tagada käesolevas peatükis sätestatud maaelu arengu toetusmeetmete vastavus ja järjepidevus.

2. Liikmesriikide esitatavad maaelu arengukavad peavad sisaldama hinnangut kavandatud toetusmeetmete vastavuse ja järjepidevuse kohta ning vastavuse ja järjepidevuse tagamiseks võetud meetmete kirjeldust.

3. Toetusmeetmete vastavuse ja järjepidevuse tagamiseks tuleb neid edaspidi vajaduse korral muuta.

II PEATÜKK

PROGRAMMITÖÖ

Artikkel 40

1. EAGGF arendusrahastu poolt rahastatavad maaelu arengu meetmed kuuluvad eesmärgi 1 piirkondade programmitöösse vastavalt määrusele (EÜ) nr 1260/1999.

2. Maaelu arengu meetmed, välja arvatud artikli 35 lõikes 1 nimetatud, võivad kuuluda eesmärgi 2 piirkondade programmitöösse vastavalt määrusele (EÜ) nr 1260/1999.

3. Muud maaelu arengu meetmed, mis ei kuulu programmitöösse vastavalt lõigetele 1 ja 2, kuuluvad maaelu arengu programmitöösse vastavalt artiklitele 41–44.

4. Liikmesriigid võivad teatavate maaelu arengu meetmete puhul esitada heakskiitmiseks ka üldisi lõigetele 1 ja 3 vastasse programmitöösse kuuluvaid raammäärsi, kui see on ühtsete tingimuste säilitamiseks vajalik.

Artikkel 41

1. Maaelu arengukavad koostatakse geograafilisel tasandil, mida peetakse kõige kohasemaks. Need valmistavad ette liikmesriigi määratud pädevad asutused ning liikmesriik esitab need komisjonile pärast seda, kui on konsulteeritud pädevate asutuste ja organisatsioonidega asjakohasel geograafilisel tasandil.

2. Ühes piirkonnas kohaldatavad maaelu arengu toetusmeetmed koondatakse võimaluse korral ühte kavva. Kui on vaja koostada mitu kava, tuleb näidata nendes kavades esitatud meetmete vahelised seosed ning tagada nendevaheline vastavus ja järjepidevus.

Artikkel 42

Maaelu arengukavad hõlmavad 1. jaanuarist 2000 algavat seitsmeaastast ajavahemikku.

Artikkel 43

1. Maaelu arengukavad sisaldavad järgmist:

- praeguse olukorra kvantifitseeriv kirjeldus erinevuste, mahaäämuse ja arengupotentsiaali kohta, kasutatud rahastamisvahendid ning eelmise programmi ajal algatatud ettevõtmiste peamised tulemused, võttes arvesse kättesaadavaid järeldamisi,
- ettepanekud strateegia kirjeldus, selle kvantitatiivsed eesmärgid, maaelu arengu valitud prioriteedid ja geograafiline ulatus,
- eelhindamine, mis näitab oodatavat majanduslikku, keskkonnamoju ja sotsiaalset mõju, sealhulgas mõju tööhõivele,
- üldine suunav rahastamistabel, kus võetakse kokku ettenähtud siseriiklikud ja ühenduse rahastamisvahendid ning mis vastab kõikidele kava raames esitatud maaelu arengu prioriteetidele ning, kui kava hõlmab eesmärgi 2 maapiirkondi, sisaldab soovituslikke summasid artiklile 33 vastavate maapiirkonna arengumeetmete võtmiseks nendes piirkondades,
- kavade rakendamiseks kavandatud meetmete kirjeldus, eelkõige abikavad, sealhulgas konkurentsieskirjade hindamiseks vajalikud punktid,
- kui see on asjakohane, siis teave asjaomaste meetmete ettevalmistamise, rakendamise või kohandamisega seotud uuringute, tutvustusprojektide, koolituse või tehnilise abi vajaduse kohta,

- teave pädevate asutuste ja vastutavate organite määramise kohta,
- kavade, sealhulgas järelevalve ja hindamise tõhusat ja nõuetekohast rakendamist tagavad sätted, hindamise kvantitatiivsete näitajate määratlused, kontrollimise ja sanktsioonide rakendamise kord ning asjakohane teave,
- konsultatsioonide tulemused, teave asjaomaste pädevate asutuste ja organite määramise kohta ning asjakohaste tasandite majanduspartnerid ja töösuhte pooled.

2. Liikmesriigid peavad oma kavades:

- ette nägema põllumajanduse keskkonnameetmed kogu oma territooriumil vastavalt erivajadustele,
- tagama vajaliku tasakaalu erinevate toetusmeetmete vahel.

Artikkel 44

1. Maaelu arengukavad tuleb esitada hiljemalt kuue kuu jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest.

2. Komisjon hindab esitatud kavasid, et selgitada välja nende vastavus käesolevale määrusele. Kuue kuu jooksul alates kavade esitamisest kiidab ta nende kavade alusel heaks maaelu arengu programm dokumendid määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 50 lõikes 2 sätestatud korras.

III PEATÜKK

LISAMEETMED JA ÜHENDUSE ALGATUSED

Artikkel 45

1. Komisjon võib vastavalt määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 21 lõikele 2 laiendada selle määruse artikli 50 lõikes 2 sätestatud korras käesoleva määruse artikli 35 lõikes 2 ettenähtud EAGGF arendusrahastu poolt antava abi ulatust ning nõukogu määruste (EÜ) nr 1783/1999, ⁽¹⁾ (EÜ) nr 1784/1999 ⁽²⁾ ja (EÜ) nr 1263/1999 ⁽³⁾ alusel abikõlblike meetmete finantseerimist, pidades silmas kõigi meetmete rakendamist, mida võetakse maaelu arenguks ettenähtud ühenduse algatuse raames.

⁽¹⁾ EÜT L 213, 13.8.1999, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 213, 13.8.1999, lk 5.

⁽³⁾ EÜT L 161, 26.6.1999, lk 54.

2. EAGGF tagatisrahastu võib komisjoni algatusel finantseerida maaelu arengu programmitööga seotud uuringuid.

IV PEATÜKK

FINANTSSÄTTED

Artikkel 46

1. EAGGF tagatisrahastust maaelu arenguks antava ühenduse toetuse kohta tuleb igal aastal koostada rahastamiskava ja raamatupidamisarvestus. Rahastamiskava on osa maaelu arengu programmitööst (artikli 40 lõige 3) või eesmärgi 2 programmitööst.

2. Komisjon jaotab vahendid algselt liikmesriikidele kord aastas objektiivsete kriteeriumide alusel, milles võetakse arvesse eriolukordi ja -vajadusi ning keskkonnakaitse, töökohtade loomise ja maastiku säilitamise huvides tehtavaid jõupingutusi.

3. Algset vahendite jaotamist kohandatakse vastavalt tegelikele kulutustele ja liikmesriikide poolt esitatavatele muudetud kuluprognosidele, võttes arvesse programmide eesmärgi ja olemasolevaid vahendeid ning eesmärgi 2 maapiirkondadele antava abi määrasid.

Artikkel 47

1. Määruse (EÜ) nr 1260/1999 artiklitega 31, 32 (välja arvatud selle artikli lõike 1 viies lõik), 34, 38 ja 39 ettenähtud finantssätteid ei kohaldata eesmärgi 2 raames võetavate maaelu arengu meetmete suhtes.

Komisjon võtab vajalikke meetmeid, et tagada nende meetmete tõhus ja järjekindel rakendamine, et need vastaksid vähemalt esimeses lõikes osutatud sätetes ettenähtud nõuetele, sealhulgas ühtse korraldusasutuse põhimõttele.

2. Ühendus osaleb maaelu arengu programmitööga hõlmatud meetmete rahastamisel määruse (EÜ) nr 1260/1999 artiklites 29 ja 30 sätestatud korras.

Sel juhul:

— ei tohi ühenduse osalus ületada 50 % abikõlblikest kogukuludest ning peab üldjuhul olema vähemalt 25 % abikõlblikest riiklikest kulutustest muudes kui eesmärgi 1 ja 2 piirkondades,

— kohaldatakse tulusate investeeringute suhtes määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 29 lõike 4 punkti a alapunkte ii ja iii ning punkti b alapunkte ii ja iii. Põllumajandusettevõtted ja metsamajandusettevõtted ning põllumajandus- ja metsamajandussaaduste töötlemisega tegelevad ettevõtted on artikli 29 lõike 4 punkti b alapunktis iii käsitletud ettevõtted,

— on ühenduse osalus käesoleva määruse artiklites 22–24 sätestatud meetmete programmitöös eesmärgi 1 piirkondades 75 % ning teistes piirkondades 50 %.

Selliste maksete suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 32 lõike 1 viiendat lõiku.

3. EAGGF tagatisrahastu finantsabi võib anda programmi rakendamiseks tehtavate ettemaksete ja tegelike kulutuste katmiseks tehtavate maksete kujul.

V PEATÜKK

JÄRELEVALVE JA HINDAMINE

Artikkel 48

1. Komisjon ja liikmesriigid tagavad tõhusa järelevalve maaelu arengu programmitöö teostamise üle.

2. Järelevalve toimub ühiselt kokkulepitud korras.

Järelevalvet teostatakse eelnevalt kokkulepitud ja kehtestatud konkreetsete materiaalsete ja finantsnäitajate alusel.

Liikmesriigid esitavad komisjonile iga-aastased arenguaruanded.

3. Vajaduse korral moodustatakse järelevalvekomiteed.

Artikkel 49

1. Maaelu arengu programmitööga hõlmatud meetmeid hinnatakse määruse (EÜ) nr 1260/1999 artiklites 40–43 sätestatud põhimõtete alusel.

2. EAGGF tagatisrahastu võib programmidele ettenähtud rahaliste vahendite piires osaleda liikmesriikide maaelu arenguga seotud hindamistel. EAGGF tagatisrahastu võib komisjoni algatusel finantseerida ka ühenduse tasandil läbiviidavaid hindamisi.

IV JAOTIS

RIIGIABI

Artikkel 51

1. Kui käesolevas jaotises ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse liikmesriikide poolt maaelu arengu toetusmeetmetele antava abi suhtes asutamislepingu artikleid 87–89.

Asutamislepingu artikleid 87–89 ei kohaldata rahaliste toetuste suhtes, mida liikmesriigid annavad meetmetele, mis kuuluvad asutamislepingu artikli 36 reguleerimisalasse ja saavad ühenduse toetust vastavalt käesoleva määruse sätetele.

2. Põllumajandusettevõtetele ei tohi anda investeeringutoetusi, mis ületavad artiklis 7 nimetatud protsentuaalsed määrad.

Sellist keeldu ei kohaldata toetuste suhtes, mis on seotud:

— peamiselt üldistes huvides tehtavate investeeringutega, mis on seotud põllu- ja metsamajanduse tulemusel kujunenud traditsiooniliste maastike säilitamisega ning põllumajandusettevõtte hoonete ümberpaigutamisega,

VI PEATÜKK

RAKENDUSEESKIRJAD

Artikkel 50

Käesoleva jaotise kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 50 lõikes 2 sätestatud menetluse kohaselt.

Nendes eeskirjades võib eelkõige määratleda:

- maaelu arengukavade esitamise korra (artiklid 41–44),
- maaelu arengu programmdokumentide läbivaatamise korra,
- rahastamiskava, eelkõige selleks, et tagada eelarvedistsipliin (artikkel 46) ja rahastamises osalemine (artikli 47 lõige 2),
- järelevalve ja hindamise korra (artiklid 48 ja 49),
- järjepidevuse tagamise võimalused maaelu arengu meetmete ja turukorralduste raames võetavate toetusmeetmete vahel (artikkel 37).

— keskkonnakaitse ja keskkonnaseisundi parandamisega,

— karjakasvatusevõtete hügieenitingimuste parandamise ja loomade heaoluga.

3. Vähemsoodsamate piirkondade põllumajandustootjatele ei tohi anda riigiabi ebasoodsate looduslike tingimuste toime korvamiseks, kui see abi ei vasta artiklites 14 ja 15 sätestatud tingimustele.

4. Riigiabi ei tohi anda põllumajandustootjatele, kes on võtnud põllumajanduse keskkonnapoliitikaga seotud kohustusi, mis ei vasta artiklites 22–24 sätestatud tingimustele. Lisatoetust, mille suurus ületab vastavalt artikli 24 lõikele 2 kehtestatud ülemmäära, võib siiski anda selle artikli lõike 1 alusel põhjendatud juhtudel. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib lubada erandeid nende kohustuste minimaalses kestuses, nagu on sätestatud artikli 23 lõikes 1.

Artikkel 52

Liikmesriigid peavad teatama ühenduse toetust saavate maaelu arengu meetmete täiendavaks rahastamiseks ettenähtud ja asutamislepingu artikli 36 reguleerimisalasse jäävast riigiabist,

mille komisjon kiidab käesolevas määruses sätestatud korras heaks osana artiklis 40 osutatud programmitööst. Sel viisil teada antud abi suhtes ei kohaldata asutamislepingu artikli 88 lõike 3 esimest lauset.

V JAOTIS

ÜLEMINEKU- JA LÖPPSÄTTED*Artikkel 53*

1. Kui seniselt süsteemilt käesoleva määrusega kehtestatud süsteemile ülemineku hõlbustamiseks on vajalikud erimeetmed, võtab komisjon need vastu määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 50 lõikes 2 sätestatud menetluse kohaselt.

2. Selliseid meetmeid võetakse eelkõige selleks, et integreerida komisjoni poolt heaks kiidetud ning pärast 1. jaanuari 2000 lõppevaid või tähtajatuid ühenduse olemasolevaid toetusmeetmeid käesoleva määrusega sätestatud maaelu arengutoetusesse.

4. Komisjon võtab artiklis 20 sätestatud korras vastu käesoleva artikli kohaldamise eeskirjad.”

2. Nõukogu 13. veebruari 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 404/93 (banaanituru ühise korralduse kohta) ⁽²⁾ artikkel 6 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 6

1. Liikmesriigid annavad tunnustatud tootjaorganisatsioonidele abi viie aasta jooksul alates nende tunnustamise kuupäevast, et soodustada nende sisseadmist ning hõlbustada haldustegevust.

Artikkel 54

1. Nõukogu 26. juuli 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1696/71 (humalaturu ühise korralduse kohta) ⁽¹⁾ artikkel 17 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 17

1. Ühise põllumajanduspoliitika finantseerimist käsitlevaid määrusi kohaldatakse artikli 1 lõikes 1 nimetatud toodete turgude suhtes alates käesolevas määruses sätestatud korra rakendamisest.

2. Artiklis 8 nimetatud abi rahastab osaliselt ühendus.

3. Liikmesriigid maksavad artiklis 12 nimetatud abi põllumajandustootjatele ajavahemikus 16. oktoobrist kuni 31. detsembrini sellel turustusaastal, mille suhtes abi on taotletud.

2. Selline abi:

— on esimesel, teisel, kolmandal, neljandal ja viiendal aastal vastavalt 5 %, 5 %, 4 %, 3 % ja 2 % tootjaorganisatsiooni vahendusel turustatud toodangu väärtusest,

— ei tohi ületada asjaomase organisatsiooni asutamise ja haldustegevuse tegelikke kulusid,

— makstakse välja aastaste osamaksetena kõige rohkem seitsme aasta jooksul alates tunnustamise kuupäevast.

Aastatoodangu väärtuse arvutamisel võetakse aluseks:

— iga-aastane tegelikult turustatud maht,

⁽¹⁾ EÜT L 175, 4.8.1971, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1554/97 (EÜT L 208, 2.8.1997, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 47, 25.2.1993, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1637/98 (EÜT L 210, 28.7.1998, lk 28).

— keskmised tootjahinnad.

3. Tootjaorganisatsioonid, mis tulenevad organisatsioonidest, mis juba täidavad suurel määral käesolevas määruses sätestatud tingimusi, on vastavalt käesolevale artiklile abikõlblikud ainult siis, kui need on loodud ühinemise tulemusel, mis võimaldab tõhusamalt saavutada artiklis 5 nimetatud eesmärgi. Sel juhul antakse abi siiski ainult organisatsiooni asutamiskulude katteks (kulutused, mis on seotud ettevalmistustöödega ning organisatsiooni põhikirja ja asutamislepingu koostamisega).

4. Käesolevas artiklis nimetatud abist teatatakse komisjonile aruandes, mille liikmesriigid saadavad komisjonile iga majandusaasta lõpus.”

3. Käesolevaga muudetakse nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määrust (EÜ) nr 2200/96 puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse kohta ⁽¹⁾ järgmiselt:

Artikkel 55

a) Artikli 15 lõige 6 asendatakse järgmisega:

“6. Eriti madala tootjate organiseerituse tasemega ühenduse piirkondades võivad liikmesriigid korralikult põhjendatud taotluse põhjal saada loa maksta tootjaorganisatsioonidele riiklikku rahalist abi, mis võrdub maksimaalselt poolega tootjate rahalisest toetusest. See toetus täiendab rakendusfondi.

Liikmesriikides, mille puu- ja köögiviljatoodangust turustavad tootjaorganisatsioonid alla 15 % ja mille puu- ja köögiviljatoodang annab vähemalt 15 % kogu nende põllumajandustoodangust, võib ühendus vastava liikmesriigi taotluse põhjal esimeses lõigus nimetatud toetuse osaliselt hüvitada.”

b) Artikkel 52 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 52

1. Ühenduse kõrvaldamishüvitise ja rakendusfondi ühendusepoolse rahastamise, artiklis 17 ning artiklites 53, 54 ja 55 nimetatud erimeetmete ning artikli 40 lõike 1 alusel komisjonile kättesaadavate ekspertide kontrollimistega seotud kulutused loetakse põllumajandusturgete stabiliseerivaks sekkumiseks määruse (EÜ) nr 1258/1999 (*) artikli 1 lõike 2 punkti b tähenduses.

2. Vastavalt artiklile 14 ja artikli 15 lõike 6 teisele lõigule loetakse liikmesriikidele antava abiga seotud kulutused põllumajandusturgete stabiliseerivaks sekkumiseks määruse (EÜ) nr 1258/1999 artikli 1 lõike 2 punkti b tähenduses. Seda rahastab osaliselt ühendus.

3. Komisjon võtab artiklis 46 sätestatud korras vastu käesoleva artikli lõike 2 kohaldamise eeskirjad.

4. VI jaotise sätete kohaldamine ei piira nõukogu 21. detsembri 1989. aasta määruse (EMÜ) nr 4045/89 (Euroopa Põllumajanduse Arengu- ja Tagatisfondi tagatisrahastu rahastamissüsteemi kuuluvate tehingute jälgimise kohta liikmesriikide poolt ning direktiivi 77/435/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta) (**)² kohaldamist.

(*) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

(**) EÜT L 388, 30.12.1989, lk 17. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 3235/94 (EÜT L 338, 28.12.1994, lk 16).³

1. Käesolevaga tunnistatakse kehtetuks järgmised määrused:

— määrus (EMÜ) nr 4256/88,

— määrused (EÜ) nr 950/97, (EÜ) nr 951/97, (EÜ) nr 952/97 ja määrus (EMÜ) nr 867/90,

— määrused (EMÜ) nr 2078/92, (EMÜ) nr 2079/92 ja (EMÜ) nr 2080/92,

— määrus (EMÜ) nr 1610/89.

2. Käesolevaga tunnistatakse kehtetuks järgmised sätted:

— määruse (EMÜ) nr 3763/91 ⁽²⁾ artikkel 21,

— määruse (EMÜ) nr 1600/92 ⁽³⁾ artikkel 32,

⁽¹⁾ EÜT L 297, 21.11.1996, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 857/1999 (EÜT L 108, 27.4.1999, lk 7).

⁽²⁾ EÜT L 356, 24.12.1991, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 173, 27.6.1992, lk 1.

— määruse (EMÜ) nr 1601/92 ⁽¹⁾ artikkel 27,

Artikkel 56

— määruse (EMÜ) nr 2019/93 ⁽²⁾ artikkel 13.

3. Lõigetega 1 ja 2 kehtetuks tunnistatud määrusi ja sätteid kohaldatakse siiski komisjoni poolt nende määruste alusel enne 1. jaanuari 2000 heaks kiidetud tegevuste suhtes.

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

4. Nõukogu ja komisjoni direktiivid, millega on vastavalt määruse (EÜ) nr 950/97 artikli 21 lõigetele 2 ja 3 vastu võetud või muudetud vähemsoodsamate piirkondade loetelusid, jäävad kehtima, kui neid programmide raames edaspidi ei muudeta.

Käesolevat määrust kohaldatakse ühenduse toetuse suhtes alates 1. jaanuarist 2000.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. mai 1999

Nõukogu nimel

eesistuja

K.-H. FUNKE

⁽¹⁾ EÜT L 173, 27.6.1992, lk 13.

⁽²⁾ EÜT L 184, 27.7.1993, lk 1.

LISA

ABISUMMADE TABEL

Artikkel	Liik	Euro	
8, lõige 2	Starditoetus	25 000	
12, lõige 1	Ennetähtaegselt pensionile jäämine	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	üleandjale aastas üleandjale ettenähtud kogusumma töötajale aastas töötajale ettenähtud kogusumma
15, lõige 3	Hüvitise alammäär Hüvitise ülemmäär	25 (**) 200	põllumajandusmaa hektari kohta põllumajandusmaa hektari kohta
16	Makse ülemmäär	200	hektari kohta
24, lõige 2	Üheaastased taimed Mitmeaastased taimed Muud maakasutusviisid	600 900 450	hektari kohta hektari kohta hektari kohta
31, lõige 4	Maksimaalne iga-aastane lisatasu, mis katab metsastamise tõttu saamata jäänud tulu — põllumajandustootjatele või nende ühendustele — eraõiguslikule isikule	725 185	hektari kohta hektari kohta
32, lõige 2	Makse alammäär Makse ülemmäär	40 120	hektari kohta hektari kohta

(*) Üleandjale ettenähtud maksimaalsest kogusummast lähtuvalt võib iga-aastaste maksete ülemmäära suurendada kuni kaks korda, võttes arvesse territooriumidel asuvate põllumajandusettevõtete majanduslikku struktuuri ning eesmärki kiirendada põllumajandusstruktuuride kohandamist.

(**) Seda summat võib vähendada, et võtta arvesse teatavatel territooriumidel paiknevate põllumajandusettevõtete geograafilisest asendist tulenevat eripära või majanduslikku struktuuri ning vältida liigsete hüvitiste maksmist vastavalt artikli 15 lõike 1 teisele taandele.